

ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti) antydede, at der vilde fremkomme en Wen- dring, som vilde gøre det klart, at det er Brugerne af Hartkornet, som skulle have de her omtalte betalte Skatter tilbage. Jeg antager, at det kun er Meningen, at de skulle have dem tilbage, for saa vidt de virkelig betale disse Skatter, og at ikke Brug-erne skulle have Beløbene tilbagebetalt, selv om de ere erlagte af Ejerne. Men der er i det hele paa adskillige Punkter Anledning til at overveje, hvad Meningen er, og da ikke mindst i § 1 Nr. 3, der omtaler Bygnings- afgift af Ejendomme paa Landet, for saa vidt de benyttes til Haandværksdrift. Det er mig ikke klart, om Meningen er den, at det kun er i det Omfang, hvori disse Ejendomme benyttes til Haandværksdrift, altsaa for de dertil benyttede specielle Lokalers Vedkommende, at Bygningsafgiften skal re- sun-deres, eller om Meningen er, at naar der drives Haandværk i en Ejendom paa Landet, saa bliver hele Bygningen fri for Bygnings- afgift, hvilket jo for alle Bygningsejere vilde være meget behageligt, navnlig da jeg ikke ser rettere, end at denne Bestemmelse om- fatter baade Handelspladserne og Frederiks- berg, hvor altsaa ikke saa 4 og 5 Etages Bygninger kunde blive fri for Bygnings- afgiften, dersom der drives Haandværk i ved- kommende Bygning — hvis altsaa det sidst- nævnte Alternativ er Meningen. Jeg maa i det hele over for Lovforslaget udtale en Beklagelse over, at det allerede nu er kommet til Forhandling. Jeg havde ønsket, at det først var kommet til Forhandling her i Salen, naar det Delegeretmøde af Agrarer er af- holdt, som er blevet bebudet at skulle finde Sted i næste Maaned, for at vi da kunde have faaet Udtalelser om, hvorvidt Agra- rerne virkelig ønske dette Lovforslag gennemført og anse det for et hensigts- mæssigt Middel til at afhjælpe Land- brugets Nød. De Udtalelser, jeg hid- til har set offentlig komme frem fra Agrarer, ere ikke gaaede i den Retning, Dværtimod er der blevet nedlagt bestemt Ind- sigelse imod, at de skulde behøve en saadan — jeg tør ikke bruge Ordet Almisje, men en saadan Hjælp som den, der tilsigtes ved dette Lovforslag. Den ærede Ordfører for For- slagsstillerne udtalte ved Indbringelsen af Forslaget, at det alene gik ud paa at fritage Landbruget for Skatter, som alle øvrige Klasser i Landet ere fritagne for. Jeg til- staar, at det var med ikke ringe Forundring, at jeg hørte det, thi naar man blot gennem- læser selve Lovforslaget, vil man se, at det ikke kan være Tilfældet. I § 1 Nr. 2 nævnes Signingsstat efter Lov af 20de Juni

1850 om Ophævelse af flere ældre Skatter m. v. § 5; men §§ 3 og 4 omhandle den samme Skat for andre Dele af Landet, nem- lig for Kjøbenhavn og Købstæderne. Det er altsaa klart, at her er Tale om en Skat, der ikke udelukkende hviler paa Landbruget, men netop i samme Omfang paa Kjøbenhavn og Købstæderne. Naar der i Lovforslagets § 1 Nr. 3 nævnes Bygningsafgift af Ejendomme paa Landet, saa er det ligeledes en given Sag, at der ogsaa hviler Bygningsafgift paa Købstæderne og Kjøbenhavn, og at der ogsaa her er Tale om en Afgift, som kun skal lettes for en Del af dem, paa hvem den hviler, men ikke for alle. I Modsetning til, hvad der blev antydet af den sidste ærede Tale, er jeg derfor tilbøjelig til at henstille, om ikke dette Lovforslag, dersom det skal blive til Lov, maatte suppleres saaledes, at det kom til at omfatte samtlige direkte Skatter her i Landet; thi det er givet, at der netop ved Paalæget af dem er taget Hensyn til, at de skulle hvile nogenlunde ligelig paa de forskellige Samfundsklasser. Ganske vist er- kender jeg, at der for Tiden hviler et stort Tryk paa vort Landbrug, men jeg tror, at der ogsaa hviler et stort Tryk paa mange andre Samfundsklasser, og dersom der i Sommerens Løb var blevet holdt Møder af disse Samfundsklasser ligesom af Agra- rerne, vilde vi have hørt lige saa store Klager fra dem. Hvad der imidlertid er mig mindst klart i den hele Sag, er det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgfreds (Buff) forleden fremdrog, nemlig hvorfra Pengene skulle komme, og jeg til- staar, at de Udtalelser, der i Dag faldt fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, gjorde mig ikke stort klogere i den Henseende. At der ikke kan være Tale om, at Statskassen kan und- være den Indtægt, som den i Oktober Maaned skal have fra de her nævnte Skatter, fore- kommer mig at fremgaa klart af den Over- sigt over indeværende Aars Finanslov, som fulgte med det forleden af Finansministeren fremlagte Forslag, og som udviste en Under- balance af omtrent $\frac{1}{2}$ Million Kroner; at Staten saa yderligere skulde kunne undvære $3\frac{1}{2}$ Millioner Kr., er mig uforstaaeligt. Naar det endvidere er blevet antydet, at de kunde tages af Kassebeholdningen, har jeg allerede under Finanslovens første Behandling udtalt mig om dennes Størrelse og tror, at den næppe er saa rig, at den kan affe saa store Beløb, som her er Tale om. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne henviste til, at man i Thyerne havde gjort et lignende Skridt; men for det første skal jeg med Hen- syn dertil bemærke, at Tilstanden i Thyerne var ikke saa lidt forfællig fra nu til Dags,